

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 44: Forslag til lov om ændring af byggeloven. (Modernisering af bebyggelsesregulerende bestemmelser, handcaptilgængelighed m.v.).

Af by- og boligministeren (Jytte Andersen). (Fremsat 11/10 2000. Første behandling 16/11 2000. Betænkning 15/3 2001. Anden behandling 22/3 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 93 stemmer (S, V, KF, DF, CD, RV, KRF, Mogens Andreasen (UP), Kim Behnke (UP) og Frank Dahlgaard)) mod 3 (EL); 9 (SF) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 6:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af ejendomsværdiskatten i forbindelse med personers køb og salg af bolig.

Af Mariann Fischer Boel (V) og Flemming Hansen (KF) m.fl.

(Fremsat 4/10 2000. Første behandling 9/11 2000. Betænkning 21/3 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg må erkende, at jeg både er skuffet og forbavset over regeringens endelige beslutning om at stemme imod beslutningsforslaget om ændring af ejendomsværdiskatten i forbindelse med køb og salg af bolig.

Jeg havde ellers sat min lid til udtalelser fra den tidligere skatteminister i forbindelse med førstebehandlingen: Man kunne godt se problematikkerne. Det blev da også tilkendegivet, at man var indstillet på at se på problemstillingen fra skatteministerens side.

Men så er det jo åbenbart ikke blevet til mere, og det beklager forslagsstillerne, men i og for sig også de borgere, som de her forhold er kommet til at gå ud over.

Vi har i forbindelse med behandlingen fået nogle udmeldinger fra ældre medborgere, altså pensionister, som får stillet i udsigt, at de kan få en beskyttet bolig. Men af skræk for, at de ikke kan få solgt deres bolig, vælger de at sige nej tak til den beskyttede bolig. Det synes vi er ærgerligt, for de risikerer at komme til at sidde i en situation, hvor de har husleje to steder.

Jeg forstår ikke regeringspartierne's stillingtagen i den her sag.

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Under førstebehandlingen af forslaget, der er fremsat af Venstre og De Konservative, tilkendegav den tidligere skatteminister, at regeringen gerne ville se nærmere på de problemer, som forslagsstillerne ønskede løst.

Regeringen afviste således ikke, at de nuværende regler for beregning af ejendomsværdiskat kan medføre økonomiske problemer for boligejerne, der ikke kan få solgt deres ejerbolig, så hurtigt som de havde regnet med. Det kan være boligejere, der af en eller anden grund uønsket sidder med to boliger i en periode, fordi de har købt ny ejerbolig uden først at være kommet af med den gamle.

Det kan også være boligejere, der ønsker at fraflytte deres ejerbolig, fordi de netop lige har fået mulighed for at få en lejlighed, eller måske fordi de, som fru Mariann Fischer Boel var inde på, skal flytte på plejehjem.

Der kan også være andre situationer, der gør, at man hurtigt fraflytter ejerboligen, selv om denne endnu ikke er solgt, eksempelvis fordi man er blevet forflyttet til en anden del af landet. I disse situationer kan man komme ud for

en uforudset ekstraudgift, fordi man har en ejerbolig, man ikke kan komme af med.

Regeringen har forståelse for, at der kan være situationer, hvor reglerne om beregning af ejendomsværdiskat kan medføre økonomiske problemer for ejeren, og regeringen er også villig til at være med til at løse disse økonomiske problemer.

Jeg vil dog straks sige, at regeringen ikke kan støtte den model, som forslagsstillerne har lagt på bordet. Et krav om, at der ikke skal betales ejendomsværdiskat, så snart en ejer fraflytter sin hidtidige bolig og sætter denne til salg, virker administrativt meget besværligt. Det vil nemlig betyde, at mange ejere skal i gang med at fremskaffe dokumentation for, at fraflytning fra den gamle bolig rent faktisk har fundet sted, bare fordi boligen ikke er solgt inden for nogle få måneder.

Regeringen har siden førstebehandlingen af forslaget overvejet en model til, hvorledes man begrænser de økonomiske problemer for boligejere, der er fraflyttet deres bolig, men som ikke kan få den solgt, samtidig med at man får minimeret de administrative problemer for boligejerne, men også for skattemyndighederne.

Det vil sige, at problemet løses for de boligejere, der reelt må siges at have problemer, uden at der skabes et administrativt besværligt system. Regeringen har drøftet modellen med forslagsstillerne. Modellen er dog blevet fuldstændig afvist, hvilket jeg ikke forstår. Når det kommer til stykket, vil det nemlig vise sig, at den foreslåede model faktisk i praksis kommer til at virke på en måde, som netop svarer til de ønsker, som jeg har forstået forslagsstillerne har.

Det særlige ved regeringens model er bare, at den er lettere at administrere og enklere at forstå for boligejerne og for skattemyndighederne.

Modellen tager udgangspunkt i, at en ejer, der sætter sin bolig til salg, altid må acceptere, at der kan gå en vis periode fra det tidspunkt, hvor rådigheden over ejerboligen er endelig opgivet – dette er tilkendegivet ved ejerens dispositioner – og indtil man slipper for ejendomsværdiskatten.

I denne korte periode vil der så altid skulle betales ejendomsværdiskat af den gamle bolig efter de almindelige regler samtidig med, at der også betales af en eventuel ny bolig. Hvis ejeren efter flytning til en ny bolig rent faktisk ikke kan få sin gamle bolig solgt inden for et rimeligt tidsrum, vil modellen betyde, at de økonomiske problemer, der vil kunne opstå, vil blive begrænset.

Regeringen har fundet det rimeligt, at en ejer altid må acceptere, at der betales ejendomsværdiskat af boligværdien af en ejendom i indtil 2 måneder efter, at ejeren endeligt har opgivet boligretten til ejendommen.

Hvis den gamle bolig er vurderet eksempelvis til 1 mio. kr. og er anskaffet før den 1. juli 1998, så udgør ejendomsværdiskatten for de 2 måneder 1.133 kr. Så større er det beløb altså ikke.

Og med den 2-måneders-regel har man fået sorteret en lang række situationer fra, hvor ejeren er flyttet og inden for kort tid har fået solgt sin bolig.

I de tilfælde, hvor ejeren er flyttet, men ikke har fået solgt boligen inden for en rimelig tid, vil der kun blive beregnet ejendomsværdiskat for 2-måneders-perioden. Det gælder også, selv om ejendommen ikke kan sælges, fordi prisen på ejendommen måske er sat for højt i forventning om, at ejeren efter en passende ventetid vil kunne score en høj skattefri fortjeneste ved salget.

Men det er en klar forudsætning for modellen, at ejeren ved disse dispositioner har tilkendegivet, at boligretten er endeligt opgivet. Tilkendegivelsen skal naturligvis kunne dokumenteres eller i hvert fald kunne sandsynliggøres over for skattemyndighederne.

Det er således regeringens opfattelse, at den model, som regeringen ville kunne gå ind for, løser de problemer, som er omtalt i forslaget, på en langt mere elegant måde end den, som er foreslået af forslagsstillerne. Regeringen kan derfor ikke tilslutte sig forslaget, som det er fremsat.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Det var da noget af en svada fra skatteministeren. En rigtig gang snak. Er der realiteter bag alle skatteministerens fine tilsagn? Næ, det ser jeg ikke, for hvis skatteministeren var indstillet på at gøre noget ved denne her sag, så kunne skatteministeren jo komme med et lovforslag. Vi kan sagtens nå at behandle det inden sommerferien, for der er ikke deadline før den 1. april.

Så jeg forventer med den udmeldelse, der er kommet fra skatteministeren i dag, at der ligger et lovforslag, som kan vedtages inden sommerferien, ellers så synes jeg, det i høj grad er brage-snak.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Når man hører skatteministeren nu og den tidligere skatteminister under førstebehandlingen,

så sidder man med den klare fornemmelse, at regeringen er enig med det af Venstre og De Konservative fremsatte forslag. Den ærgrer sig bare over, at den ikke selv har fremsat det.

Jeg har et spørgsmål til ministeren, når han nu siger, at han er villig til at løse problemerne: Hvornår kommer det lovforslag, der løser problemet?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Venstres ordfører siger, at skatteministerens tale er bragesnak. Hvad er baggrunden for Venstres og Det Konservative Folkepartis ønske om at få det her til afstemning nu? Hvad er begrundelsen for det? Det er selvfølgelig, fordi man gerne vil markere sig i forhold til en folketingsvalgkamp, som kommer på et eller andet tidspunkt, og så vil man sige: Venstre har fremsat de og de forslag, og oppositionen og regeringen osv. havde deres synspunkter, men der var ikke flertal. Men Venstre ville.

Det er helt utroligt, at Venstre i en situation, hvor man egentlig har fået tilsagn af regeringen om, at man godt vil kigge på det, vælger – og det er jo Venstre – at sige: Nej, nej, vi vil have det til afstemning.

Det er helt usædvanligt, at man med et beslutningsforslag i den grad er optaget af, at det skal til afstemning så hurtigt som muligt for ikke at risikere, at der måske bliver lavet et eller andet, som måske var halvgodt. Venstre vil jo ikke have en løsning på det her problem, medmindre det er Venstres egen specielle ordning. Venstre vil ikke bagefter stå sådan, at man har lavet et kompromis. Venstre vil have de rene linjer i forhold til en valgkamp. Det er derfor, at man gør det.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Jeg må også indrømme, at det da var en fantastisk udmelding fra Venstres ordfører, fru Mariann Fischer Boel. Vi sad i 2 minutter, og det blev ganske kort afvist, for man ville under ingen omstændigheder drøfte den model, som regeringen havde fremlagt, og så skal vi høre det her.

På den anden side må jeg sige, at det da godt kan være, hr. Flemming Hansen mener, at jeg ærgrer mig over, at jeg ikke selv har fremsat det her. Men situationen er den, at jeg har taget kontakt til forslagsstillerne, er fremkommet med et

forslag, men det blev pure afvist. Derfor skal jeg heller ikke stå her og love, at der kommer forslag fra min hånd på hverken det ene eller det andet tidspunkt, når det helt klart er afvist af forslagsstillerne at gå ind i seriøse drøftelser.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Nu forstår jeg egentlig ikke rigtig skatteministeren, det må jeg erkende.

For det første forstår jeg ikke, at man refererer fra interne møder, som har været afholdt mellem ordføreren og skatteministeren. Jeg synes, at det må være en helt ny praksis, som bliver lanceret.

For det andet forstår jeg ikke, at både skatteministeren og hr. Aage Frandsen kan være så forargede over, at Venstre afviser at kigge på det. Jamen det var et tilbud fra skatteministeren, der gik på, at man indlagde en toldning af de personer, der ville skifte bolig. Der var jo ikke nogen som helst tendenser eller ønsker om, at man skulle gå tilbage til den oprindelige lejeværdi af egen bolig-ordning, hvor man kun betalte lejeværdi af én bolig, altså den, man boede i.

Derfor forstår jeg slet ikke hr. Aage Frandsens forargelse i denne her sag. Det er da klart, at der fra Venstres side og fra De Konservatives side har været et ønske om, at man gik tilbage til de gamle modeller, sådan at der ikke var en øget beskatning af ejerboligen, for det er jo dét, der rent faktisk er tilfældet.

Og så vil jeg sige til skatteministeren, at jeg venter på, at regeringen kommer med sit udspil. Det vil da være meget naturligt, når skatteministeren nu står her og taler meget om, at der kunne laves en anden model. Den forventning er da helt naturlig.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Blot til fru Mariann Fischer Boel: Jeg er slet ikke forarget, jeg konstaterer bare, hvad det er, Venstre vil, nemlig at stå som rene i forhold til en folketingsvalgkamp og ikke have lavet et resultat, som man kunne diskutere om var det ideelle. Det er det, Venstre gerne vil. Jeg er slet ikke forarget. Jeg havde sådan set kun forventet, at det var sådan, Venstre ville gøre, og det var det, jeg så at de ville gøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 52 (V, KF, DF, CD, KRF, Mogens Andreassen (UP), Kim Behnke (UP) og Frank Dahlgaard (UP)) stemte for, 54 (S, SF, RV og EL) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 99: Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven. (Udbytte til selskaber i ikke EU-lande uden dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 10/11 2000. Første behandling 16/11 2001. Betænkning 21/3 2001).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Ved førstebehandlingen af dette forslag kunne jeg glæde mig over, at der var bred støtte til forslaget. Der er også god grund til at støtte forslaget. Det skal nemlig imødegå konstruktioner, hvor danske skatteregler og danske selskaber bruges til at omgå andre landes beskatning.

Sådanne konstruktioner er typisk etableret af selskaber fra lavskattelande eller fra skattelylande. Efter forslaget vil Danmark beskatte udbytter fra danske selskaber til selskaber i disse lande. Så har de ingen fordel ved at oprette et dansk selskab for at undgå skatten i et andet land.

Forslaget imødekommer den kritik, som andre lande, og det er både EU-lande og lande uden for EU, har rettet mod Danmark.

Forslaget vil derimod ikke ændre på, at Danmark ikke beskatter udbytter, som udenlandske moderselskaber modtager fra reelle investeringer her i landet. Forslaget omfatter nemlig ikke udbyttebetalinger til selskaber i andre EU-lande

eller selskaber i lande, der har en dobbeltbeskatningsaftale med Danmark.

Her ved andenbehandlingen er billedet skiftet. Nu vil Venstre, De Konservative, CD og Kristeligt Folkeparti stemme imod. Og jeg forstår ikke hvorfor. Der henvises til, at regeringen har erklæret sig uenig i den vurdering, som flertallet i EU's såkaldte adfærdskodeksgruppe har foretaget.

Det er ikke noget nyt, der kan ændre nogens holdning. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget. Men det forhindrer ikke, at vi skal tage stilling til, at de nuværende danske regler kan anvendes og bliver anvendt til at omgå skatterne i andre lande både i og uden for EU.

Andre lande har med rette kritiseret denne virkning. Der henvises til, at først ved udgangen af dette år vil der foreligge et resultat af undersøgelsen om antallet af gennemstrømningsselskaber, der er oprettet til at omgå andre landes skatteregler.

Men man kan spørge, hvorfor forslagets vedtagelse skal afvente resultatet af denne undersøgelse. Vi ved, at der findes selskaber, der alene er oprettet for at omgå andre landes beskatninger. I advokat- og revisorkredse tales der om ca. 500 selskaber. Er den oplysning ikke tilstrækkelig til at gribe ind, eller vil man først gribe ind, når der er et bestemt antal selskaber?

Der henvises også til, at forslaget skulle skabe usikkerhed om skatteforholdene i Danmark. Men hvis vi venter med at vedtage forslaget, til vi har resultatet af undersøgelsen, kan man vel netop tale om, at der er usikkerhed om skatteforholdene.

Under udvalgsbehandlingen er der ikke vist et eneste eksempel på, at forslaget rammer skævt. Der er ikke vist eksempler på, at vi mister reelle udenlandske investeringer, som vi er interesseret i, eller at reelt en eneste arbejdsplads nedlægges.

Under udvalgsbehandlingen blev der nævnt eksempler, hvor gennemstrømningsselskaber, der var oprettet i tillid til de gældende regler, ikke kan videreudlodde de udbytter, som de allerede har modtaget, inden de nye regler træder i kraft. Jeg er så kommet denne kritik i møde og har fremsat ændringsforslag, som udskyder ikrafttrædelsen.

Under udvalgsbehandlingen blev der nævnt eksempler, som skulle vise, at forslaget ikke var effektivt. Vi var ikke enige i denne kritik, men for en sikkerheds skyld har vi fremsat et ændringsforslag, der gør det tydeligt, at der kun er